

पान ऐ वरून...

प्रमाचा माहता मुलाच्या घरव्याना.

एक दिवस आधाराच भारता विद्यापाठ पालास ठाण्यात हरवल्याच तक्रार दिली होती. त्यानंतर घटनेचे गांभीर्य लक्षात घेऊन राजगड पोलिसांनी तांत्रिक पुरावे, सीसीटीव्ही फूटेज आणि गोपनीय बातमीदारांच्या मदतीने वेगाने तपास सुरु केला. तपासादम्यान डॉ. बी. पथकातील पो.शि. अक्षय नलावडे यांच्या समोर धक्कादायक माहिती आली की, एक अल्पवयीन बालक आणि त्याच्या साथीदारांनीच सौरभचा खून केला आहे. यानंतर पोलिसांनी सापाळा रचून श्रीमंत अनिल गुन्जे (वय २१, रा. खंडोबा मंदीर जवळ, वडगाव मावळ) संगम नामदेव क्षीरसागर (वय १९, रा. ढोले वाडा, वडगाव मावळ) नितीन अंब्रक शिंदे (वय १८ वर्षे, रा. गोकुळनगर कात्रज) तसेच दोन अल्पवयीन मुलांना अवघ्या १२ तासात ताब्यात घेतले. सौरभचा आठवले याने मांगडेवाडीतील एका अल्पवयीन मुलीला बहिं मानले होते. मुलीच्या घरच्यांची सौरभ याचे घरगुती संबंध प्रस्थापित झाल्याने, तीला शाळेत आणणे- सोडण्याचे काम सौरभ करत असे आठवले याने मांगडेवाडीतील एका अल्पवयीन मुलाचे प्रेमसंबंध होते. हे प्रकरण सौरभला कळल्यानंतर त्यानी हे मुलीच्या कुटुंबीयांना सांगितले. यानंतर संबंधित मुलाला तो राहत असलेल्या मुली शेजारच आत्याचे घर सोडून, त्याच्या वडिलांनी त्याला पुन्हा वडगाव मावळ येथील त्याच्या वडिलांच्या घरी बोलवले. त्यामुळे प्रेमसंबंधात आलेल्या दुगव्याचा राग मनात धरून त्याने मित्रांच्या मदतीने सौरभचा खून करण्याचा कट रचला. सौरभला बोलावून डोंगरात नेण्यात आले आणि कोयत्याने आणि इतर हत्यारांनी वार करून त्याचा खून करण्यात आला. संशयित आरोपीकडून किटव्हा, स्प्लॅंडर मोटारसायकल आणि तीन मोबाईल फोन जस करण्यात आले. काळ्या रंगार्च भोर न्यायालयात हजर केले असता त्यांना २८ ऑगस्ट २०२५ पर्यंत पोलीस कोठडी मिळाली आहे. ही कारवाई पोलीस अधीक्षक संदीपसिंह गिल, अपर पोलीस अधीक्षक गणेश बिरादार, उपविभागीय पोलीस अधिकारी राजेंद्रसिंह गौर यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलीस निरीक्षक राजेश गवळी, सहाय्यक पोलीस निरीक्षक तुकाराम राठोड उपनिरीक्षक अजित पाटील, उपनिरीक्षक वृषाली देसाई तसेच अंमलदाद सागर गायकवाड, सागर कॉंडाळकर, नाना मदने, राहुन कोलहे, अजित माने, निलेश राणे, अमोल तळपे, अनिल मेसी, अक्षय नलावडे राहुल भडाळे, मंगेश कुंभार यांच्या पथकाने केली.

राहयला आला. गणेशनगर गल्ली नंबर ३ मध्ये संतोष दशग

राहयला आला. नगशनार गळ्या नवर इ मध्य सताव दरशव ३७
वसंत पागे हा राहयला आहे. त्याची बायको ही भीमापुरवाडीची
असल्याने विनोद घुगरे याची ये.जा.संतोष पागे याच्या घराकडे होता.
त्यातूनच संतोषच्या बायकोचे आणि विनोद घुगरे याचे सुत
जुळले होते. संतोषची बायको ही देखणी आणि सुंदर असल्याने विनोद
हा तिच्या जवानीवर भाळला होता. त्यातच त्याची ती बालपणीची
मैत्रिं असल्याने त्याला ती जास्त आवडत होती. तिच्याबरोबर विनोद
याला संबंध प्रस्थापित करायचे असल्याने तो संतोष घरी नसतान
सारखा तिच्या घराकडे येत जात होता. ती ही त्याला लाईन देत
असल्याने दोघांच्यात जवळीकता निर्माण व्हायला वेळ लागला नाही
दोघांनी ही एकमेकांच्या मोबाईल नंबरची देवाण घेवाण केला
असल्याने विनोद हा तिच्याशी सारखा मोबाईलवर संपर्क करीत
असायचा नेमकी ही गोष्ट संतोष पागे याला कळाली होती. आपल्या
बायकोचा विनोद हा लहानपणीचा मित्र असल्याने तो तिच्या नादाल
लागला आहे याची खात्री त्याला झाली. संतोष पागे याने गोष्टीचा जाब
आपल्या बायकोला विचारला असता तीने आपल्या कानावर हातात
ठेवीत विनोद आणि आपला काही संबंध नसल्याचे त्याला सांगितले
तरी ही तिच्या सांगण्यावर संतोष याचा विश्वास नव्हता. तो त्यानंतर
ही अधून मधून आपल्या बायकोचा मोबाईल तिच्या माघारी चेक
करीत होता. त्यात त्याला विनोद आणि तिचे अशिल बोलणे
झालाचे रेकॉर्डिंग त्याच्या हाताला लागले. यावरून त्याने अंदाज
बांधला की, आपल्या पत्नीचे आणि विनोदचे विवाहबाह्य संबंध
असल्याची खात्री झाली. या कारणातून त्याची आणि त्याच्या
बायकोची घरात रोज भांडणे होऊ लागली. या भांडणात संतोष पागे
हा पत्नीला मारहाण करीत तिला अर्वाच्च भाषेत शिव्या ही देत होता
रागाच्या भरात तो तिला सोडण्याची भाषा ही करीत होता. तुम्ही दोघे
एकाच गावचे असून तुझे विनोद घुगरे याच्या बरोबर लग्नाच्या
आधीपासून संबंध आहेत म्हणून तो कामाचे निमित्य काढून
इचलकरंजीला फक्त तुझ्यासाठीच आला आहे आता तु त्याच्या
सोबतच राह असे म्हणून तिची मान खाली जाईल अशा घाणेरडय
शिव्या देत होता. नवरा बायकोतील भांडणे विकोपाला गेली होती
संतोष याने या कारणातून विनोद घुगरे याला आपल्या घरी येत जाव
नकोस अशी सक्त ताकिद दिलेली होती. तरी ही विनोद हा संतोष
याच्या बायकोच्या संपर्कात होता. त्याला तिच्या शिवाय चैन पडत
नव्हती. तिच्या मोबाईलवर चॅटिंग करून तो तिला बाहेर भेटायल
बोलवित होता. परंतु नवच्याला आपल्या संबंधाची माहिती पडलेली
आहे म्हणून ती त्याला भेट नव्हती. परंतु काही महिन्यातच विनोदे
तिचे मन तयार केले. ती त्याला भेटायला तयार झाली. त्यातून त्याचे
शारीरिक संबंध ही आले. दोघे ही शरीर संबंधाला चटावलेले
असल्याने ते दोघे ही कायम चोरून भेट होते. विनोद आणि
संतोषच्या बायकोचे संबंधाची माहिती विनोदची बहिण विनाता बोरगे
हिला माहित होते. कारण संतोषची बायको कधी कधी विनिताच्या घरी
काही तरी कामाचे निमित्य काढून येत होती. त्यातच संतोष पागे
आणि आपल्या भावाची या कारणातून झालेली भांडणे ही तिला
माहित होते. विनोदला तिने संतोषच्या बायकोपासून लांब राहण्यास
सांगितले तरी ही विनोद हा संतोषच्या बायकोला सोडायला तयार
नव्हता. संतोषची वळवळ पार चालली आहे. तो आपल्या बायकोला
नादी लावून तिची फसगत करीत आहे ही गोष्ट संतोषच्या लक्षात
आल्यावर त्याने याची माहिती आपला भाऊ संजी पागे याला दिली
आपल्या भावाच्या घरात भांडणे लावण्या आणि भावाच्या
बायकोला नादी लावण्या विनोदला सोडयाचे नाही असे संजय पागे

याने भाऊ संतोष याला सांगितले.
 विनोद हा सांगून ही ऐकत नाही, त्याचा कायमचा बंदोबस्तु
 करायचा असे दोघा भावांनी ठरविले. त्या आधी दोघांनी ही विनोद
 याला समजावून सागून तु आता इचलकरंजी सोडून तुझ्या गावी जा
 नाही तर याचे परिणाम गंभीर होतील अशी धमकी दिली. परंतु विनोदांने
 त्याच्या धमकीकडे सोईस्करपणे दुर्लक्ष करीत आपले संबंध चालू
 ठेवले. त्यामुळे संतोष पागे आणि संजय पागे हे दोघे भाऊ त्याचेवढे

चळून हात. याचा कायमचा बदाबस्त कला नाहा तर आपल ध बरबाद होईल, आपल्या घराची इज्जत चवहाटयावर येणार याची भित

हाटलात जावून शरारसुख घत मजा लुटू लागेल. शरार सुख घत असताना त्या दोघांनी ही कामवासनेच्या भरात नको ते फोटो शुट या घटनचा माहिता लागेल. तिला त्यांनी घटनास दिली.

ફાઈલ સેટિંગ

हाटलात जावून शरारसुख घत मजा लुद्द लागल. शरार सुख घत असताना त्या दोघांनी ही कामवासनेच्या भरात नको ते फोटो शुट केले. विजयकुमार हा घरी नसताना धनंजय हा घरी येवू लागल्याने त्या दोघांच्या संबंधाची चर्चा शेजाऱ्यात होऊ लागली. तरी ही चर्चा विजयकुमार याच्या कानावर आल्यावर त्याने या गोषीचा जाब बायको आशाला विचारला. त्यावेळी तिने नवच्याची समजत काढून तम्ही था घटनाचा माहता लागलाच विजयकुमार थाचा बायको आशाला दिली. तिला त्यांनी घटनास्थळी बोलावून घेतले. तिने ही मयत तरूण हा आपला पती विजयकुमार हा असल्याचे सांगून घटनेच्या आधी आपले पती बाहेर जावून येतो असे सांगून घरातून बाहेर पडल्याचे पोलीसांना सांगितले.

लोकांच्या बोलण्यावर विश्वास ठेवता परंतु स्वतःच्या बालपणीच्या मित्रावर आणि आपल्या बायकोवर विश्वास ठेवत नाही असे बोलून त्याला गप्प बसविले. आपल्या नवज्ञाला आपल्या संबंधाची कल्पना आली आहे हे तिने ओळखले परंतु तिला नवज्ञा पेक्षा नवज्ञाचा मित्र जास्त जवळचा आणि त्या कामात महत्वाचा वाटत असल्याने ती धनंजयला सोडु इच्छित नव्हती. तिला त्याच्याबोरार संबंध ठेवायचेच असल्याने ती चोरून धनंजयला भेटत होती. गेल्या चार पाच महिन्यापूर्वी विजयकुमार हा घरी नसताना धनंजय हा आला. त्यावेळी आशा ही घरी एकटीच होती. मुले ही शाळेत गेली असल्याने ती तशी निवांत होती. धनंजय घरी आल्यावर आशाने घराचा दरवाजा बंद करून त्याला आपल्या मिठीत घेऊन रासलीला करू लागली. दोघांना शरीरसुख काही नवीन नव्हते. रोमान्स करताना दोघे ही कामभावनेने निर्वस्त्र झाले. तो तिच्यावर तुटून पडून तिला पाहिजे तसे शरीरसुख देत होता. दोघे ही चरमसुखापर्यंत आले असताना दारावर टक्टक झाली. दोघे ही भानावर आले. आपला कार्यक्रम अर्धवट सोडून आशाने दरवाजा उघडला. बाहेर तिचा नवरा विजयकुमार होता. त्याला शंका आल्याने तो तडक बेडरुममध्ये आला. बेडरुममध्ये त्याचा मित्र धनंजय होता. त्याला आपल्या बेडरुममध्ये बघून विजयकुमारचे टाळकेच सटकले. त्याला अगोदरच त्या दोघांच्या संबंधाची शंका होती. आपण नसताना त्या दोघात काय झाले आहे हे बेडरच्या विस्क्टलेल्या बेडशीटवरून त्याच्या लक्षात आले. त्या दोघांना त्याने रंगेहात पकडल्याने तो त्यांना शिव्या देत होता. धनंजयला तर त्याने मैत्रीची शपथ घालून तु असा कसा वागू शकतोस असे विचारीत त्याला रागाने घराबाहेर काढले. बायको आशाला मारहाण केली. त्यावेळी तेवढयापुरते ते प्रकण शांत झाले. परंतु विजयकुमार याला आपल्या कानीवृत्त पिंजाऱ्येने सगऱ्यामुळा होता. याच्याला जवळज्ञाने शवविच्छेदनासाठी सरकारी रुग्णालयात पाठवून दिला. पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना त्यांनी विजयकुमार याची पत्नी आशाला ताव्यात घेऊन तिच्याकडे या घटनेची चौकशी केली. तिच्या बोलण्यात पोलीसांना विसंगती आढळून येत होती. या घटनेचा गोपनीय माहितीच्या आधारे पोलीसांनी तपास चालविला असता आशा हिचे विजयकुमार याच्या मित्राबोरार विवाहबाह्य शारीरिक संबंध असल्याची माहिती पोलीसांना मिळाली. या माहितीच्या आधारे पोलीसांनी आशाला महिला पोलीसाकरवी बोलते केले असता तिने पोलीसांना सांगितले की, तिचे नवज्ञाचा मित्र धनंजय बरोबर संबंध असून आपल्या त्या संबंधात नवज्ञाची अडचण वाटत असल्याने माझ्या सांगणाऱ्यावरून धनंजयने आपल्या मित्रासोबत मिळून नवरा विजयकुमार याची हत्या केली आहे. या घटनेनंतर घटनास्थळावरून धनंजय हा मित्रासोबत पळून गेला असल्याने मदनायकनहल्ली पोलीस त्याचा शोध घेत आहेत. या घटनेची फिर्यात मयत विजयकुमार याच्या जवळच्या नातेवाईकाकडून घेण्यात आली. त्यांनी दिलेल्या फिर्यादीवरून विजयकुमार (वय ४०) याच्या हत्येप्रकरणी त्याची बायको आशा (वय ३३) तिचा प्रियकर धनंजय आणि अज्ञात व्यक्तीविरुद्ध आयीपीस कलमाप्रमाणे खूनाचा गुन्हा नोंदविला. आशाला पोलीसांनी कोर्टसमोर हजर केले असता मा. कोर्टने तिची रवानगी जेलमध्ये केली. या घटनेतील फरारी धनंजय आणि त्याच्या मित्राचा शोध पोलीस घेत आहेत. या घटनेचा पुढील तपास मदनायकनहल्ली पोलीस करीत आहेत. विवाहबाह्य संबंधात अडकलेली महिला नवज्ञा पेक्षा प्रियकराला जास्त महत्व देत असल्याने आपल्या संबंधात अडसर ठरत असणाऱ्या नवज्ञाचा ती कसा काटा काढते हेच या घटनेवरून दिसून येते.

रक्ताच्या नात्याचा भावानेच खून ...

बालपणीच्या मित्राच आपल्या बायकबारबर संबंध आहत ता आपल्या बायकोबरोबर शय्या सोबत करतो ही गोष्टच त्याच्या जिव्हारी लागली होती. आपल्या मित्राने आपला घात करावा हे त्याला न पटण्यासारखे होते. मित्राने विश्वास घात केल्याने विजयकुमार हा खचला होता. त्याला गेल्या ३० वर्षांपासूची मैत्री टिकवायची होती म्हणून तो गेल्या महिना दिड महिन्यापूर्वी कामाक्षीपळी येथून माचोहळी येथे भाडयाने राहयला आला. कामाक्षीपळी येथे राहत असताना आशाला धनंजयची खुप आठवण येवू लागली. ती त्याला सारखी फोन करून बोलावून घेत होती. दोघांना ही एकमेकांच्या शेरीरसुखाची चटक लागली असल्याने दोघे ही वेगळे राहू शकत नव्हते. कामाक्षीपळी येथे देखील धनंजय हा आशाला विजयकुमार याच्या माघारी भेटायला जात होता. तेथे ही त्याचा इश्काचा खेळ सुरु असायचा. येथे ही गोष्ट विजयकुमार याच्या पासून फार काळ लपून राहिली नाही, त्यातच विजयकुमार याला मित्र धनंजय आणि बायको आशा या दोघांचे नको त्या अवस्थेतील फोटो आशाच्या मोबाईल मध्ये पाहयला मिळाले. त्याने या गोष्टीचा जाब बायको आशाला विचारून भांडुन काढून तिला मारहाण केली. त्या भांडणात आशाने त्याच्याच मर्दनगीवर बोट ठेवीत मला तुमच्या सोबत राहयचे नाही. मी धनंजय बरोबर पळून जाणार आहे, तुम्ही बसा मुलांना घेऊन आम्ही दोघे लग्न करणार आहोत असे सांगितले. त्यामुळे विजयकुमार याचे डोके सटकले. आपल्या बायकोचे आणि मित्राचे ते संबंध फार पुढे गेल्याचे त्याला जाणविले. त्यातून काही तरी मार्ग काढायचा म्हणून त्याने एकदा धनंजयची भेट घेतली. दोघे ही दारू प्ययला बसले. दारूच्या नशेत विजयकुमारने त्याला आपल्या बायकोशी असणारे संबंध तोडून टाक, आपण बालपणीचे मित्र आहोत माझ्या संसारात विष कालवू नकोस असे बजावले. परंतु आशाच्या प्रेमात वेडा झालेल्या धनंजयने उलट त्यालाच तु आमच्या दोघांच्या संबंधामध्ये येवू नकोस, ती तुडी बायको आसेल परंतु ती माझी प्रियेसी आहे, तु तिला पाहिजे ते सुख देवू शकत नाहीस म्हणून ती माझ्याबोरबर संबंध ठेवीत आहे असे म्हणुन त्याने विजयकुमारलचा दोषी धरले. त्यानंतर विजयकुमार हा विचारात होता. काय करावे काय नको असे त्याला झाले होते. त्यातच कुंतुबाची वाताहात झाली नसती. मृतक योगेशचे कुंतुब उघड्यावर आले असून, तीनही काका आणि चुलत भाऊ गजाआड आहेत. एकाचा जीव घेऊन चार जण कोठडीत गेल्यावरच त्यांच्यातील वाद संपला. शेगाव तालुक्यातील मोठ्या लोकसंख्येचे आणि अनेक वर्ष विधानसभा मतदारसंघाचे नाव असलेले जलंब गाव. या गावात मोहे परिवार रहातो. त्यातील प्रल्हाद धोंडोजी मोहे, शालिग्राम धोंडूजी मोहे, गजानन धोंडूजी मोहे, वासुदेव धोंडूजी मोहे या चार भावांचा मोठा परिवार आहे. एकेकाळी त्यांचा मोठा वाडा होता. सर्व भावांना मुले झाली. मुलांची लग्न झाली. कालांतराने कुंतुब विभक्त झाल्यामुळे वाड्याची घरे झाली. चार भावांमध्ये १४ एकर शेती होती. त्यातील ११ एकर शेती जलंब शिवारात तर तीन एकर शेती २० किलोमीटर अंतरावर असलेल्या पहुरपुर्ण शिवारातील शेती देण्यात आली, तर इतर तीन भावांनी गावच्या शिवारात असलेली शेती समान वाटून घेतली होती. प्रल्हाद यांना दोन मुले होती. मोठा योगेश हा शेती करायचा मात्र गावापासून वीस किलोमीटर अंतरावर असलेली पहुरपुर्ण नाकीनऊ येत होते. काकांनी दूरची शिवारातील शेती करताना त्याचे शेती बडीलांना देऊन अन्याय केल्याची भावना योगेशच्या मनात रुजली होती. याच विषयावर समान हक्क मागण्यासाठी तो काकांकडे जायचा, मात्र वेळेवेळी त्याच्याशी त्याचे काका वाद घालत होते. याच कारणावरून त्याचे काकांसोबत नेहमीच खटके उडत होते. रक्ताचे नाते असलेले एकमेकांचे वैरी झाले होते. त्यांचे वाद घरात व गल्हीत न रहाता पोलीस स्टेशनपर्यंत गेले होते. दि. १४ जून २०२५ रोजी रात्री साडेआठ वाजण्याच्या दरम्यान त्यांच्यात परत वाद उफाळला होता. माझ्या बडीलांवर अन्याय केला, गावातील शेती सर्वांनी समान वाटून घ्यायची होती आणि दूरची शेती विकायची होती. असे ठाम मत असलेल्या योगेशच्या मनात अन्याय झाल्याची भावना होती, तर नेहमीच्या वादाने कटकटीने त्याचे काका व चुलत भाऊ यांचा क्रोधाशी भडकला होता, त्यामुळेच त्या रात्री वेगळीच खुणगाठ मनाशी बांधत त्याचे काका आणि चुलत भाऊ विशाल घराबाहेर निघाले.

धनंजय आणि आशा यांना जवळ यायचे असल्याने त्या दोघांनाही विजयकुमारची अडचण येत होती. आता आशाने विचार केला की, आपल्या नव्याला या मार्गातून बाजुला केले तर आपल्याला धनंजयबरोबर राहता येईल म्हणून तिने नवरा विजयकुमार याचा कायमचा काटा काढ असे प्रियकर धनंजयला सांगितले. त्याला ही ती त्या सुखासाठी पाहिजे असल्याने तिने सांगितल्यावर तो ही विजयकुमार याचा कायमचा काटा काढायला तयार झाला. बालपणीची मैत्री विसरून तो मिराच्या बायकोला आपल्या मिठीत घेण्यासाठी त्याचा घात करायला तयार झाला. याकामासाठी त्याने आपल्या आणखी एका मित्राला तयार केले. सोमवार दि. १२ ऑगस्ट २०२५ रोजी रात्री माचोहळी येथील डी गुप्रच्या ले आऊटमधील मोकळ्या जागेत विजयकुमार याला दारू पिण्यास बोलावून घेतले. तेथे अगोदरच धनंजयचा मित्र होता. निर्जन ठिकाणी ते तिघे दारू पित असताना धनंजयने मुद्दामच मी आशाला सोडयला तयार आहे हे संगून त्याला बोलते केले.

धनंजय आशाला सोडयला तयार असल्याचे बघून विजयकुमारने त्याला दारूच्या नशेत मिठी मारली. माझा खरा मित्र तुच आहेस म्हटले. त्याच वेळी धनंजयच्या मित्राने विजयकुमार याच्या पाठीवर मागून चाकूने वार केले. तसे विजयकुमार ओरडत मागे सरकला. त्यावेळी धनंजयने त्याच्यावर परत आपल्या कडील चाकूने वार केले. त्याच्या पाठीवर, पोटावर हातावर आणि गळ्यावर वार करून धनंजय त्याला म्हणाला, तुझी बायको मला आवडते, त्या कामात ती मला पाहिजे ते सुख देते तिच्यासाठी मी काही ही करायला तयार आहे. तुझी माझी गेल्या ३० वर्षांपासूनची मैत्री मी तिच्यासाठी तोडू शकतो म्हणत रक्ताने माखलेला चाकू त्याच्या अंगावर टाकला. विजयकुमार हा रक्ताच्या थारोळ्यात पडला. त्याला मारून धनंजय आणि त्याचा मित्र तेथून पळून गेले. रात्रीच्या अंधारात मोकळ्या जागेत कोणाचा तरी मृतदेह रक्ताच्या थारोळ्यात पडला असल्याचे एकाने पाहिले. लागलीच त्याने या घटनेची माहिती मदनायकनहळी पोलीसांना दिली. या घटनेची माहिती मिळताच पोलीस ही तातडीने घटनास्थळी दाखल झाले. त्यांनी रक्ताच्या थारोळ्यात पडलेल्या तरुणाची ओळख पटविण्याचा प्रयत्न केला. मयत तरुणाच्या खिशातील कागदपत्रावरून तो तरुण मगदी येथील विजयकुमार असून तो सद्या पत्तीसह माचोहळी येथे भाड्याने राहत असल्याची माहिती पोलीसांना मिळाली. पोलीसांनी वासुदेव धोंडुजी मोहे (वय ५०), गजानन धोंडुजी मोहे (वय ४२), शालिग्राम धोंडुजी मोहे (वय ५५), विशाल शालिग्राम मोहे (वय २४) यांच्याविरुद्ध अप. क्र. १२३/२५ भारतीय न्याय संहिता २०२३ कलम ११८(२), ३२४ (२), ३ (५) अन्वये गुन्हा दाखल केला. नागपूर येथील शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालय येथे योगेशवर शर्थीचे उपचार सुरू असतांनाच त्याची मृत्यू सोबतची झुंज अखेर संपली. योगेशचा दि. १८ जून रोजी दुर्दैवी मृत्यू झाला. योगेशचा उपचार सुरू असतांना मृत्यू झाल्याने एकच खळबळ निर्माण झाली. जलंब पोलिसांनी दाखल गुन्ह्यात हव्येचे कलम समाविष्ट केले. ठाणेदार अमोल सांगळे यांनी तपासाची चक्रे वेगाने फिरवत संशयित आरोपी गजानन मोहे, शालिग्राम मोहे, विशाल मोहे या तिघांना दि. १९ जून रोजी तर वासुदेव मोहे यास दि. २० जून रोजी ताब्यात घेतले. मोठेच्या शोकाकुल वातावरणात योगेश याच्यावर अंत्यसंस्कार करण्यात आले. शेतीच्या जुन्या वादात कुऱ्बातील रक्ताच्या लोकांनीच योगेशचा घात केला होता. चारही संशयित आरोपी सध्या न्यायालयीन कोठडीत आहेत. या घटनेचा तपास जिल्हा पोलीस अधीक्षक निलेश तांबे, अप्पर पोलीस अधीक्षक श्रेणिक लोढा, उपविभागीय अधिकारी प्रदीप पाटील यांच्या मार्गदर्शनाखाली जलंब पोलीस स्टेशनचे ठाणेदार अमोल सांगळे, पोलीस कॉन्स्टेबल रवी गायकवाड करत आहेत.

हाराष्ट्राला संत महात्म्यानी थोर परंपरा आहे. न्यानेक्षर माऊली, तुकाराम महाराज, एकनाथ, नामदेव, मुक्ताई या थोर संतांनी समाज घडवला, समाजातील जातीयवाद संपवण्याचा प्रयत्न केला. त्याकाळी वर्णव्यवस्थेचा समाजावर पगडा असतानाही, आमच्या संतानी समाजातील सर्वजाती धर्माच्या लोकांना बरोबर घेउन सर्वधर्म समभावाचे दर्शन घडवले. धर्म हा माणसाच्या उद्धारासाठी असतो, परोपकारासाठी असतो, असा उपदेश करून प्रत्येकाला अहिंसेच्या मार्गावरून चालण्याची दिशा दाखवली. संतांची थोर परंपरा आजही वारकरी संप्रदायाच्या रूपाने समाजासमोर आदर्श म्हणून उभी आहे. पण दुर्दैवाने आज वारकरी संप्रदायाच्या उद्दिष्टांना छेद देणारे काही लोक स्वतःला वारकरी आणि कीर्तनकार म्हणून समजत आहेत. संतानी दिलेल्या शिकवणीचा विरुद्ध चुकीच्या गोष्टी समजत पसरवत आहेत. अशा लोकांना समाजाच्या सर्व थरातून विरोध व्हायला हवा. खास करून वारकरी संप्रदायांनी अशा लोकांच्या विरोधात पुढे यायला हवे. कारण संग्राम बापू नावाचा एक कुणीतरी नथुराम भक्त हिंसेचे समर्थन करून वारकरी संप्रदायाला बदनाम करण्याचा प्रयत्न करीत आहे. राष्ट्रपिता महात्मा गांधींची हत्या करणारा नथुराम गोडसे याचा धर्म बघून त्याच्या कृत्याचे मूल्यमापन करण्याएवजी त्याने केलेल्या कृत्याचा निषेध करायला हवा. कारण एका निशत्र

‘नथुराम’ भक्ताचे कीर्तन देशद्रोही वर्तन!

वृद्धावर शस्त्र चालवणे ही कुठली मर्दुमकी? अशा खुला माणसाचे उदासीकरण करणे म्हणजे शौर्य आणि औदय यांच्या संगमाची थोर परंपरा असलेल्या हिंदू धर्माला बदनाम करण्यासारखे आहे. त्यामुळे खुनी नथुराम गोडसे आर्थ अनेकांचे बळी घेणारा गँगस्टर लॉरेन्स बिश्वोई यांचे समर्थ करणारा कीर्तनकार होऊच शकत नाही. संग्राम भंडारे यापुढे कीर्तनातून संत महात्म्यांनी शिकवण देण्याएवज रावण, भस्मासुर, औरंगजेब, दाऊद, गवळी यांचे महात्म सांगावे. कारण हा कीर्तनकार अशा लोकांसाठीच कदाचित जन्माला आला असावा. समाज कीर्तनकर संग्रामबापू भंडार यांनी काँग्रेसचे नेते तथा माजी मंत्री बाळासाहेब थोरात यांचे थेट धमकी दिली आहे. आम्हाला नथुराम गोडसे व्हावे लागेत असं भंडारे यांनी म्हटलंय. संगनेर सालुक्यातील घुलेवाडी रागावात संग्रामबापू भंडारे यांच्या कीर्तनाचा कार्यक्रम आयोजित करण्यात आला होता. या कीर्तनामध्ये भंडारी यांचा बाळासाहेब थोरात यांच्याविरोधात आक्षेपार्ह विधान केल्याचा थोरात समर्थकांचा दावा आहे. तर बाळासाहेब थोरात यांच्या समर्थकांनी आमच्यावर विनाकारण हळा केला, असं भंडार यांचं म्हणणं आहे. त्यामुळे आता भंडारे यांनी गोडसेचे ना

घेत थोरातांना दिलेल्या धमकीची सगळीकडे चर्चा होते. आहे. त्यांच्या कीर्तनाच्या कार्यक्रमात गोंधळ झाल्यानंतर संग्रामबापू गायकवाड यांनी एक व्हिडीओ शेअर केला आहे. या व्हिडीओत त्यांनी थोरात यांच्यावर टीका केली आहे. तसेच त्यांना गोडसेचे नाव घेत धमकी दिलीय. सगमनेरमधील घुलेवाडी येथील कीर्तनात दोन मनोरुण आले होते. त्यात थोरात यांचा एक पीए होता. दुसरा पीएचा मामा होता. यांनी कीर्तनात भरपूर त्रास दिला. छत्रपती शिवाजी महाराज यांनी अफजलला फाडलं याला तुम्ही राजकारण म्हणत असाल तर बाळासाहे थोरात आम्हाला नथुराम गोडसे व्हावं लागेल, अर्शी थेट धमकीच संग्रामबापू भंडारे यांनी दिली. त्यांच्या कीर्तनाच्या कार्यक्रमात गोंधळ झाल्यानंतर संग्रामबापू गायकवाड यांनी एक व्हिडीओ शेअर केला आहे. या व्हिडीओत त्यांनी थोरात यांच्यावर टीका केली आहे. तसेच त्यांना गोडसेचे नाव घेत धमकी दिलीय. त्यामुळे अशा लोकांना कीर्तनकार म्हणायचे का? हिंसेचे समर्थन करणारे असे लोक खन्या अर्थाने हिंसा धर्माचे मारेकरी आहेत त्यामुळे अशा लोकांच्या विरोधात समाजाने आवाज उठवायला हवा. कारण कीर्तनाला सामाजिक शुद्धीकरणाची, लोकांच्या मनातील वाईट विचार

काढून, त्याना सदविवेक बनवून, जीवनाची खरी दिशा दाखवण्याची, परंपरा आहे ती कायम राहण्यासाठी वारकरी संप्रदायात घुसलेले संग्राम बापू सारखे तथाकथित कीर्तनकार समाजासाठी धोकादायक आहेत. जे आपल्याला मंजूर नाही ते समाजानेही मान्य करू नये असा काही लोकांचा अट्टाहास असतो. मात्र लोकशाहीत असे चालत नाही. अभिव्यक्ती स्वातंत्र्य हे लोकशाहीचे मुख्य अंग आहे. पण याचा अर्थ असा नाही की एखाद्या माणसाचे विचार आपल्याला पटले नाहीत म्हणून त्याचा खून करायचा. लोकशाहीत हिंसेला अजिबात स्थान नाही. त्यामुळे कायदा हातात घेऊन हिंसा करणारा कितीही मोठा असो त्याला शिक्षा व्हायलाच हवी. नथुरामने एक निशस्त्र वृद्धावर शरक्त चालवून त्याची हत्या केली. त्यामुळे तो देशद्रोहीच आहे. आणि गुन्हेगाराला पाठीशी घालण, त्याचे समर्थन करणे हा सुद्धा गुन्हाच आहे आणि म्हणूनच नथुरामचे समर्थन करणारा प्रत्येक माणूस हा या देशाचा गुन्हेगार आहे. त्यामुळे अशा गुन्हेगाराचे व त्याच्या समर्थकांचे काहीही खपवून घेता नये. कीर्तनकाराने समाजाला दिशा देण्याचे काम करावे. संतांचे थोर विचार लोकांपर्यंत पोहचवण्याचे काम करावे. पण जर कीर्तनकार नथुराम गोडसेसारख्या देशद्रोहाचे समर्थन करणार असेल आणि हिंदुत्ववादी सरकार डोळे मिटून त्यांना अभय देणार असेल, तर लोक रस्त्यावर उतरून नथुरामच्या अंध भक्ताना धडा शिकवतील.

पोळा : बळीराजाया कृतराता सोहळा वसई, विरार शहरातील जनजीवन पूर्वपदावर!

माताशा जुळलल नात आण मुक्या साबित्याचा गरव

बळाराजाचा सावता मुक्याश्रमाचा धना,
अथक कामातून तो पूर्ण विश्रांती घेई.
सज्जवूनी थाटला त्याचा गौरव मनी,
पोळा हा सण, कृतज्ञतेची साक्ष देई.

भा रत्नवृक्षासंस्कृतानन्य शासकर आग बल दाव्यातारा नातो कफळ
कामापुरते मर्यादित नसून, त्यात एक अनोखा भावनिक बंध आहे.
शेतातील मातीला सोन्याचे रूप देणाऱ्या या मुक्या सोबत्याबद्दल कृतज्ञता
व्यक्त करण्याचा सोहळा म्हणजे पोळा! हा सण केवळ बैलांची पूजा
करण्याचा दिवस नसून, वर्षभर खांद्याला खांदा लावून साथ देणाऱ्या त्यांच्या
साथीदाराला मान देण्याचा, त्याच्या श्रमाचा सन्मान करण्याचा क्षण आहे.
ग्रामीण जीवनातील हा उत्सव आपल्याला मातीशी आणि निसर्गाशी
असलेल्या आपल्या अतूट नात्याची पुन्हा एकदा आठवण करून देतो. मराठी
माणसांच्या जीवनात पोळा सणाला महत्त्व असून मराठवाडा आणि विदर्भात
हा सण मोठ्या प्रमाणात साजरा केला जातो. भारतीय कृषी संस्कृतीचा
आत्मा म्हणजे शेतकरी आणि त्याचा जीवश्रृंच-कंठश्रृंच मित्र, बैल. हे नाते
केवळ कामापुरते मर्यादित नसून, ते श्रामाचे, विश्रवासाचे आणि निस्वार्थ
प्रेमाचे प्रतीक आहे. याच अदल नात्याचा उत्सव म्हणजे पोळा. श्रावण किंवा
भाद्रपद महिन्याच्या अखेरीस, पावसाच्या सरीनी धरती तृप्त झाल्यावर, हा
सोहळा महाराष्ट्रासह देशाच्या अनेक भागांमध्ये मोठ्या उत्साहात साजरा
होतो. हा सण म्हणजे बढीराजाने आपल्या वर्षभराच्या सहकाऱ्याप्रती व्यक्त
केलेली कृतज्ञता आहे. शेतीप्रधान जीवनात आज यांत्रिकीकरणाच्या काळात
ही बैलांशिवाय शेतीची कल्पना करणेच शक्य नाही. नांगरणीच्या पहिल्या
टप्प्यापासून ते पेरणी आणि काढणीपर्यंत, शेतातील प्रत्येक काम बैलांच्या
खांद्यावरच अवलंबून असते. त्यांच्या अथक श्रमामुळेच शेतकरी त्याच्या
शेतात सोन्यासारखे पीक पिकवू शकतो. म्हणूनच, पोळ्याच्या दिवशी त्यांच्या
श्रमाचा सन्मान केला जातो. या दिवशी त्यांना शेतीच्या कामातून पूर्ण विश्रांती
मिळते. हा दिवस त्यांच्यासाठी राजासारखा असतो, जिथे फक्त मान आणि
प्रेम असते. पोळ्याच्या उत्सवाची तयारी आदल्या दिवसापासूनच सुरु होते.
बैलांना स्वच्छ पाण्याने अंघोळ घातली जाते आणि त्यांचे खांदे हळद-तुपाने
शेकले जातात, जेणेकरून वर्षभराच्या कामाचा थकवा दूर होईल. त्यांनंतर
त्यांना सजवण्यासाठी शेतकी मनसोक्त मेहनत घेतो. त्यांच्या शिंगांना रंग
लावला जातो, त्यावर चमकीदार बेगड चढवली जाते. गळ्यात कवड्या
आणि घुंगरांच्या माळा, पाठीवर सुंदर नक्षीची झूल आणि पायात नवीन तोडे
घातले जातात. हा सारा थाटमाट पाहताना बैलही आनंदी झाल्याचे जाणवते.
सजवलेल्या बैलांना घरासमोर आणून त्यांची मनोभावे पूजा केली जाते,
आरती केली जाते आणि त्यांना पुरणेपेळी, लाडू, भाकरी यांसारख्या गोड
पदार्थाचा नैवेद्य दिला जातो. ज्यांच्याकडे बैल नाहीत, ते मातीच्या लहान
बैलांची पूजा करून या सोहळ्यात सहभागी होतात. पोळा हा सण केवळ
बैलांप्रती कृतज्ञता व्यक्त करण्याचा नाही, तर तो ग्रामीण समाजाला एकत्र
आणणारा आणि त्यांच्यातील एकोपा वाढवणाराही आहे. पोळा हा सण
केवळ एक धार्मिक विधी नाही, तर तो शेतकरी आणि त्याच्या मुक्या
सोबत्याच्या निस्वार्थ नात्याचा एक मोठा सोहळा आहे. तो आपल्याला
आठवण करून देतो की माणूस आणि निसर्ग यांच्यात एक खोलवरचा
भावनिक बंध आहे. हा सण आपल्याला शिकवतो की प्रत्येक श्रमाचा सन्मान
केला पाहिजे आणि आपल्यासोबत असलेल्या प्रत्येक घटकाप्रती कृतज्ञता
बाळगली पाहिजे. आपण पोळा हा सण साजरा करत असताना बैलच नाही
तर सर्व प्राणीमात्राशी कृतज्ञता बाळगू या पोळा सणाच्या निमित्ताने सर्व
शेतकरी बांधवांना मनःपूर्वक शुभेच्छा.

- राहुल हरिभाऊ इंगळे पाटील
मोबाईल ९८९०५७७१२३

वसईः वार्ताहु

पाच दिवसांच्या पूर्परस्थिती नंतर वसई
विरार शहरात जनजीवन हव्हहळू पूर्व पदावर येत
आहेत. वाहतूक सेवेसह इतर सेवा सुरु झाल्याने
गुरुवारी शहरात वर्दळ दिसून आली. शहरात
मागील चार ते पाच दिवसांपासून पडणाऱ्या
मुसळधार पावसाने अखेर विश्रांती घेतली.
मंगळवार संध्याकाळपासून पावसाचा जोर कमी
झाला होता मात्र तरीही बुधवारपर्यंत शहरातील
पाणी ओसरले नव्हते. अखेर गुरुवारपासून पाणी
ओसरायला सुरुवात झाली. सकाळच्या वेळेत
काही ठिकाणी पाणी असल्याने विरारसह इतर
ठिकाणी ट्रॅक्टर सेवा सुरु होती. रस्त्यावर रिक्षा
कमी प्रमाणात धावत होत्या. तर पालिकेची
परिवहन सेवा आणि एसटी महामंडळाची बसेसेवा
सकाळीच सुरु झाली असल्याने नागरिकांना
दिलासा मिळाला. शहरातील शावा देन दिवसांनी
गुरुवारी सुरु झाल्या. बसेसने शाळेत जाणाऱ्या
विद्यार्थ्यांना दिलासा मिळाला मात्र दुचाकीवर
मुलांना शाळेत सोडायला गेलेल्या पालकांना
ठिकठिकाणी साचलेल्या पाण्याचा सामना करावा
लागला. काहीच्या गाड्या रस्त्यातच बंद
पडल्याने विद्यार्थ्यांना वेळेत शाळेत
पोहोचण्यासाठी मोठी कसरत करावी लागल्याचे
दिसून आले. वसई पूर्वेत मात्र वाहतूक अतिशय
संथ गतीने सुरु असल्याचे दिसून आले. वसईतील
पूर्व भागात अजूनही काही ठिकाणी पूर्णपणे पाणी
न ओसरल्याने महापालिकेच्या बसेस एक ते दीड
तास उशिराने धावत असल्याची माहिती परिवहन
कर्मचाऱ्यांनी दिली. तर काही ठिकाणी पाणी
भरलेले असल्याने रिक्षांची संख्या कमी होती.
यामुळे वसई पूर्वेत कामानिमित्त आलेल्या
प्रवाशांना बराच वेळ तात्कळत उभे राहावे लागत
आहे. तर रिक्षासाठी अगदी रेल्वे पादचारी
पुलाच्या पायऱ्यांपर्यंत प्रवाशांच्या रांगा लागल्या
असल्याचे दिसून आले. पाऊस थांबला असला
तरीही शहरातील विविध ठिकाणांची गृहसंकुले व
रस्ते अशा ठिकाणी पाण्याचा निचाराच न झाल्याचे
चित्र दिसून खारेडी विरार रस्ता, पालिका
मुख्यालयासमोर, युनिटेक गृहसंकुल, नालासोपारा

पूर्व, वसई पूर्वताल वसत नगरा गृहसंकुल, विशार्द
नगर गृहसंकुल यासह अन्य ठिकाणच्या भागात
पाणी ओसरले नसल्याचे चित्र दिसून आले आहे
एव्हरशाईन अंबाडी रस्त्यांची उंची वाढविल्यामुळे
वसंत नगरी भागातील गृहसंकुलात पाणी साचून
राहत असल्याचा आरोप येथील नागरिकांनी केले
आहे. पाणी ओसरल्यानंतर शहरातील रस्ते पुन्हा
एकदा वाहुतुकीसाठी खुले झाले आहेत. त्यामुळे
चार दिवस घराबाहेर पडत न आलेले नागरिक
आपली वाहने घेऊन दैनंदिन कामासाठी बाहेर
पडले होते. त्यामुळे गुरुवारी वसई उड्हाणपूल
नायगाव बापाणे रस्ता, विरार पूर्व, नालासोपारणी
अशा जागोजागी वाहतूक कोंडीची समस्या निर्माण
झाल्याचे चित्र दिसून आले. वसईत पावसाचा जो
कमी झाला असला तरी वसई पश्चिमेच्या चुळण्यात
गावात अजूनही मोठ्या प्रमाणात पाणी साचून
राहिले आहे. विशेषत: ये जा करण्याच्या चारही
मुख्य मार्गातच पाणी साचून असल्याने चुळण्यात
गावातील रहिवाशांची जलकोंडी झाली आहेत.
वसई पश्चिमेतील भागात चुळणे गाव परिसर आहे
या भागात मोठ्या संख्येने नागरिकांची वस्त्रे
आहे. मात्र चुळणे परिसर हा सखल भागात
असल्याने या भागात मोठ्या प्रमाणात पाऊस
झाला की गावाचा परिसर पाण्याखाली जातो
वसई विरार शहरात मागील पाच दिवसांपासून
पावसाने धुमाकूळ घातला होता. याच फटका

पुन्हा एकदा चुळण पारसराला बसला अ-
त्यामुळे या भागात राहणाऱ्या नागरिकांच्या घ-
पाणी शिसून अनेकांचे मोठ्या प्रमाणात आ-
नुकसान झाले आहे. गावात अशी परिस्थि-
निर्माण होऊ नये यासाठी येथील नागरिक पालिका
प्रशासनाकडे यावर कायमची उपाययोग-
करण्यात याची अशी मागणी सातत्याने क-
आहेत. मात्र गावकन्यांच्या मागणीकडे आश्व-
दिली जातात. प्रत्यक्षात समस्या सोडविण्या
दृष्टीने प्रयत्न केले जात नसल्याने गावकन्या
पाण्यात राहण्याची वेळ आली असल्या
नागरिकांनी सांगितले आहे. पाणी स-
राहिल्याने गावात ये जा करण्यासाठी ट्रॅक्टर
मदत घ्यावी लागत आहे. पाच दिवसांपै-
कोसळणारा पाऊस आता थांबला असला त-
गावात पाणी साचून राहिले आहे. चुळण
माणिकपूर, चुळणे- सांडोर, चुळणे- बाभोले
चुळणे-सनसिटी असे गावाला जोडणारे रस-
पाण्याखाली गेले असल्याने ये जा करण्या
अडचणी येतात असे जागृती सेवा संस्थेचे
गोम्स यांनी सांगितले आहे मागील वीस वर्षोपै-
आम्ही हे सहन करीत आहोत. ही पूरस्थि-
मानवनिर्मित आहे असेही गोम्स यांनी सांगित-
पालिका प्रशासनाने कोट्यवधी रुपयांचा स-
करून देखील शहरातील नागरिकांची परिस्थिती असेल तर पालिका प्रशासनाच्या व-

गणेशोत्सव राज्य महोत्सव; राज्य महोत्सवातर्गत उत्कृष्ट सार्वजनिक गणेशोत्सव मंडळ स्पर्धा - ॲड.आशिष शेलार

नवीमुंबई : वाताहृ

राज्यातील सावजनिक गणेशोत्सव मंडळांना प्रोत्साह देण्यासाठी राज्यात सर्वत्र उत्साहात साजारा होणारा गणेशोत्सव राज्य महोत्सव म्हणून साजारा केला जाणार आहे. या महोत्सवांतर्गत महाराष्ट्र राज्य उत्कृष्ट सार्वजनिक गणेशोत्सव मंडळ स्पर्धा राज्य, जिल्हा व तालुका स्तरावर घेण्यात येणार असल्याच माहिती राज्याचे सांस्कृतिक कार्यमंत्री अॅड.आशिष शेलार यांना दिली. या स्पर्धेत सहभागी होण्यासाठी आवश्यक अर्ज पु. लदेशपांडे महाराष्ट्र कला अकादमी (मुंबई) यांच्या संकेतस्थळावर उपलब्ध करून देण्यात आले आहेत. तसेच ganeshotsav.pldmka.co.in या पोर्टलद्वारे ऑनलाईन स्वरूपात अर्ज स्वीकारले जाणार असून अर्ज करण्याची अंतिम तारीख २५ऑगस्ट २०२५ निश्चित करण्यात आली आहे. ही स्पर्धा विनामूल्य असून नोंदणीकृत व परवानाधारक सार्वजनिक गणेशोत्सव मंडळ या स्पर्धेत सहभागी होऊ शकतात. स्पर्धेची विजयी ठराणाऱ्या मंडळांना तालुकास्तरावर प्रथम, जिल्हास्तरावर प्रथम, द्वितीय व तृतीय क्रमांकाचे गौरवचिन्ह प्रदान करण्यात येण्याची आहे. याशिवाय महाराष्ट्रातील घरगुती गणपतीचे दर्शन, सार्वजनिक गणपतीचे दर्शन व विविध प्रसिद्ध गणेश मंदिरातील गणपतीचे तसेच

य वर्तीने तयार करण्यात आलेल्या ganeshotsav.pldmka.co.in
या पोर्टलव्वारे घरबसल्या घेता येणार आहे. आपल्या घरगु

अथवा सार्वजनिक गणेशोत्सवाचे छायाचित्र या पोर्टलव्दारे विनामूल्य प्रसिद्ध करता येतील. याकरिता अधिकाधिक मंडळांनी व कुटुंबांनी आपल्या गणपतीची छायाचित्रे ganeshotsav.pldmka.co.in या पोर्टलव्दारे प्रसिद्ध करावी जेणेकरून सर्वांना श्री गणरायाचे दर्शन घेता येईल. मंत्री डॉ. अशिष शेलार यांनी यावेळी सर्व जिल्हा प्रशासन, पोलीस यंत्रणा, तसेच विविध शासकीय विभागांनी या उपक्रमाला सहकार्य करावे, असे

आवाहन केले.

राज्यातील सार्वजनिक गणेशोत्सव मंडळांना समाजोपयोगी उपक्रम राबविण्यास प्रोत्साहित करण्यासाठीच ही स्पर्धा महत्वाची ठरणार असल्याचे त्यांनी नमूद केले. सार्वजनिक गणेशोत्सव मंडळांना सामाजिक व शैक्षणिक उपक्रम, महिला सबलीकरण, आरोग्य शिक्षण, वाचनालय उपक्रम, खेळ व सांस्कृतिक स्पर्धा, विज्ञान-तंत्रज्ञान प्रसार, पर्यावरणामुळे मूर्ती, प्रदूषणमुक्त वातावरण निर्मिती, सजावट व प्रदूषण रहित वातावरण अशा विविध घटकांच्या आधारे परीक्षक समितीमार्फत परीक्षण करण्यात येणार आहे. या उपक्रमामुळे समाजातील सर्व स्तरांपर्यंत गणेशोत्सवाचा सांस्कृतिक संदेश पोहोचून एक सकारात्मक वातावरण निर्माण होईल, असा विश्वास व्यक्त करत या गणेशोत्सव स्पर्धेत अधिकाधिक संख्येने सहभागी होण्याचे आवाहन सांस्कृतिक कार्यमंत्री ॲड.आशिष शेलार यांनी केले आहे.

ठरवलेले लग्न मोडल्याने दोघांचा...

२० ऑगस्ट रोजी मध्यरात्री २:३० बाजूच्यापूर्वी सच्यद साके याने त्याची मुलगी मंतशाराज हिच्चा तोंडावर उरी ठेवून तिचा खून केला. या गोळीची मनस्ताप होऊन त्याने स्वतःच्या छातीवर चाकूने वार करून डाव्या तात्याचा मनगटाजवळील नस चाकूने कापून घेतली. त्यानंतरही त्याचा जीव जात नसल्याने खत: गळफकास घेऊन स्वतःच्या मरणास कारणीभूत ठरला, असे तकात प्रहृष्ट आहे. त्यावरून गुन्हाची नोंद करण्यात आली आहे. पोलिस उपनिरीक्षक आनंद बनसोडे या प्रकरणाचा तापास करत आहेत.

हिंगोली शहरात असलेल्या मस्तानशहा नगर भागात गळफकास घेतलेल्या अवस्थेत पित्याचा मृतदेह आढळून आला. त्याच ठिकाणी मुलीचाही मृतदेह आढळून आला. या घटनेमुळे शहरातील मस्तानशहा नगर भागात गुन्हाची नोंद झाली आहे. हिंगोली शहरातील मस्तानशहा नगर भागात सच्यद साकीर सच्यद जाकीर (४८) एका खाजगी वाहानावर चालक म्हणून नोकीर करत होते. ते आपल्या कुंदुंबासह राहत होते, बुधवारी काल मध्यरात्री दोन ते तीनच्या दरम्यान सच्यद साकीर यांची पनी उडली. त्यावेळी तिला सपेच पती आणि मुलीचा मृतदेह पाहून मोटा धक्का बसला. समोर पर्वीचा गळफकास घेतलेल्या स्थितीत मृतदेह पाहिला आणि जवलच मुलीचाही मृतदेह आढळून आल्याने त्या मुलीच्या आईची पायाखालीची जिमिच सरकली. तिला नेमकं काय झालंय याची कल्पनाच येत नव्हती. मुलगी मन्तशाराज (१७) हिचा देखील मृतदेह आढळून आला हा प्रकार बधून मयताची पनी अखरणा. धावली गेली. तिने तात्काळ त्यांच्या नारोवैकांगा या घटनेची माहिती दिली याचवेळी पोलिसांनाही माहिती देण्यात आली. पोलिसांना घटनेची माहिती मिळाताच जिल्हातील शिसगाव कसबा पोलिस स्टेशनचे ठाणेदार महंद गवर्ड यांना माहिती मिळाली की, ब्राह्मणवाडा रोडवर हुनुपासुपे पुलाखाली खी जातीचा मुंके नसलेला एक मृदुदेह पडला आहे. घटनेचे गांभीर्य पहाता गवर्ड यांनी पोलिस स्टेशनमधील डुर्ही आफिसर आणि इतर कर्मचाऱ्यांना सोबत घेऊन तात्काळ घटनास्थळी धाव घेतली. शिरजगाव कसबा ते ब्राह्मणवाडा शडी रोडवरील श्रीधर ताजेण यांच्या शेताजवळील बगाडीचे नाल्यावरील पुलाखाली एक अनोळखी खीचा मृतदेह कुजलेल्या स्थितीत चार्दीमध्ये बांधून टाकल्याचे दिसत होते. मृतदेहाची बारकाईने पहाणी केली असता, मृदुदेहाचे हात-पाय आणि डोके राखाडी व्हैंडकट टाकून त्याला निळ्या रंगाच्या कापडी पट्टीने कायवजल व्हैंडलेले होते. कायवेचा भाग खुला व कुजलेला होता. मयताच्या अंगामध्ये पिवळ्या रंगाची सारी, पिवळ्या रंगाचा भाऊज, गुलाबी रंगाचा पेटीकोट होता. दोन्ही हातामध्ये दोन-दोन हिरव्या बांगड्या घातलेल्या दिसत होत्या. उजव्या हातावर समोरील भाग ए एम दुर्गा आणि मागील भागात अनिल असे गोंदलेले दिसत होते. मुक्त महिलेच्या गळ्यातील गुलाबी रंगाच्या रुमाल स्कर्फिंग गव्याला गुडाळून गळफकास दिल्याचे दिसून आले. मृतकाचा चेहरा कुजल्यामुळे औळखात येत नव्हता. पायात पाढऱ्या धातूच्या तोरड्या तर नव्हाना नेलपांतील लावली होती. मृतकाचे अंदाजे वय २५ ते ३० वर्ष वाटत होते. ठाणेदार गवर्ड यांनी वरीटांना कल्पना देऊन घटनास्थळ पंचनामा केला. काही वेळात घटनास्थळी स्थानिक गुरुहे अंवेषण विभागाचे - पोलिस निरीक्षक किण वानखडे, सहाय्यक पोलीस निरीक्षक सचिव चवाहण यांच्या नेतृत्वाखाली पोहोचेले. घटनास्थळी बांधूची तोबा गर्दी झाली होती. अनोळखी महिलेचा खून करून मृतदेह नाल्यात टाकल्याने एकच ख्लेल किंमार्ग झाली होती. शिरजगाव कसबा पोलिसांनी अजात महिलेच्या खून प्रकरणी अजात आपोपीविरुद्ध खुनाचा गुन्हा दाखल केला. स्थानिक गुरुहे अंवेषण विभागाचा टिकाणील्यामुळे पथक रवाना येत नव्हता. मृतदेह कुजलेला असव्याचे चेहरा ओळखू येत नव्हता, मात्र हातावरील ए एम दुर्गा आणि दुसऱ्या बाजूने अनिल गोंदवलेले होते. त्याची बायको रुद्धीची चौथीदी चाटक टाकल्याने तो तिला महिलेच्या वर्णाची शोधपत्रिका तयार केली. मृतदेह कुजलेला असव्याचे चेहरा ओळखू येत नव्हता, मात्र हातावरील ए एम दुर्गा आणि दुसऱ्या बाजूने अनिल गोंदवलेले होते. त्याची बायको रुद्धीची चौथीदी चाटक टाकल्याने तो तिला महिलेच्या वर्णाची प्रिसिद्ध करण्यात आली होती. त्या चैनेलच्या संपादकास एक काल आल्याचे त्याने स्थानिक गुरुहे शाखेस कल्पवल्यामुळे कॉल आलेल्या व्याजीचा नंबर पोलिसांनी घेतला आणि त्या व्यक्तिस कॉल करून बोलावून घेतले. तो आल्यानंतर त्याचाकडे विचारणा केली असता त्याने सांगितले की, दुर्गाचा विवाह २००८ मध्ये अचलपूर येथेल श्रीतोसोबत झाला होता, मात्र ती पायीसोबत न पटल्याने तीन वर्षापासून आमच्या गावातील तिचा प्रियकर अनिल जांभेकर यांच्यासोबत पतवाडा येते टिंबर मार्केट जवल रहत होते. आता पोलिसांनी अनिल जांभेकरा यांनी एकत्र नव्हती. तिला दुसऱ्याची लाय करावे लागले होते. ती कोणालाही मनातले सांगू शकानी नव्हती. तिचे लग्न झाल्यानंतर अनिलचे लग्न झाली होते. त्यालाही दोन अपत्ये होती, पण आता दुर्गा पतीला सोळून गावत रहायला आली आणि अनिलचा तिच्याकडे विचारणा केली असता त्याने सांगितले की, दुर्गाचा विवाह २००८ मध्ये अचलपूर येथेल श्रीतोसोबत झाला होता, मात्र ती पायीसोबत न पटल्याने तीन वर्षापासून आमच्या गावातील तिचा प्रियकर अनिल जांभेकर यांच्यासोबत पतवाडा येते टिंबर मार्केट जवल रहत होते. आता पोलिसांनी अनिल जांभेकरा यांनी एकत्र नव्हती. तिला दुसऱ्याची लाय करावे लागले होते. ती कोणालाही मनातले सांगू शकानी नव्हती. तिचे लग्न झाल्यानंतर अनिलचे लग्न झाली होते. त्यालाही दोन अपत्ये होती, पण आता दुर्गा पतीला सोळून गावत रहायला आली आणि अनिलचा तिच्याकडे विचारणा केली असता त्याने सांगितले की, दुर्गाचा विवाह २००८ मध्ये अचलपूर येथेल श्रीतोसोबत झाला होता, मात्र ती पायीसोबत न पटल्याने तीन वर्षापासून आमच्या गावातील तिचा प्रियकर अनिल जांभेकर यांच्यासोबत पतवाडा येते टिंबर मार्केट जवल रहत होते. आता पोलिसांनी अनिल जांभेकरा यांनी एकत्र नव्हती. तिला दुसऱ्याची लाय करावे लागले होते. ती कोणालाही मनातले सांगू शकानी नव्हती. तिचे लग्न झाल्यानंतर अनिलचे लग्न झाली होते. त्यालाही दोन अपत्ये होती, पण आता दुर्गा पतीला सोळून गावत रहायला आली आणि अनिलचा तिच्याकडे विचारणा केली असता त्याने सांगितले की, दुर्गाचा विवाह २००८ मध्ये अचलपूर येथेल श्रीतोसोबत झाला होता, मात्र ती पायीसोबत न पटल्याने तीन वर्षापासून आमच्या गावातील तिचा प्रियकर अनिल जांभेकर यांच्यासोबत पतवाडा येते टिंबर मार्केट जवल रहत होते. आता पोलिसांनी अनिल जांभेकरा यांनी एकत्र नव्हती. तिला दुसऱ्याची लाय करावे लागले होते. ती कोणालाही मनातले सांगू शकानी नव्हती. तिचे लग्न झाल्यानंतर अनिलचे लग्न झाली होते. त्यालाही दोन अपत्ये होती, पण आता दुर्गा पतीला सोळून गावत रहायला आली आणि अनिलचा तिच्याकडे विचारणा केली असता त्याने सांगितले की, दुर्गाचा विवाह २००८ मध्ये अचलपूर येथेल श्रीतोसोबत झाला होता, मात्र ती पायीसोबत न पटल्याने तीन वर्षापासून आमच्या गावातील तिचा प्रियकर अनिल जांभेकर यांच्यासोबत पतवाडा येते टिंबर मार्केट जवल रहत होते. आता पोलिसांनी अनिल जांभेकरा यांनी एकत्र नव्हती. तिला दुसऱ्याची लाय करावे लागले होते. ती कोणालाही मनातले सांगू शकानी नव्हती. तिचे लग्न झाल्यानंतर अनिलचे लग्न झाली होते. त्यालाही दोन अपत्ये होती, पण आता दुर्गा पतीला सोळून गावत रहायला आली आणि अनिलचा तिच्याकडे विचारणा केली असता त्याने सांगितले की, दुर्गाचा विवाह २००८ मध्ये अचलपूर येथेल श्रीतोसोबत झाला होता, मात्र ती पायीसोबत न पटल्याने तीन वर्षापासून आमच्या गावातील तिचा प्रियकर अनिल जांभेकर यांच्यासोबत पतवाडा येते टिंबर मार्केट जवल रहत होते. आता पोलिसांनी अनिल जांभेकरा यांनी एकत्र नव्हती. तिला दुसऱ्याची लाय करावे लागले होते. ती कोणालाही मनातले सांगू शकानी नव्हती. तिचे लग्न झाल्यानंतर अनिलचे लग्न झाली होते. त्यालाही दोन अपत्ये होती, पण आता दुर्गा पतीला सोळून गावत रहायला आली आणि अनिलचा तिच्याकडे विचारणा केली असता त्याने सांगितले की, दुर्गाचा विवाह २००८ मध्ये अचलपूर येथेल श्रीतोसोबत झाला होता, मात्र ती पायीसोबत न पटल्याने तीन वर्षापासून आमच्या गावातील तिचा प्रियकर अनिल जांभेकर यांच्यासोबत पतवाडा येते टिंबर मार्केट जवल रहत होते. आता पोलिसांनी अनिल जांभेकरा यांनी एकत्र नव्हती. तिला दुसऱ्याची लाय करावे लागले होते. ती कोणालाही मनातले सांगू शकानी नव्हती. तिचे लग्न झाल्यानंतर अनिलचे लग्न झाली होते. त्यालाही दोन अपत्ये होती, पण आता दुर्गा पतीला सोळून गावत रहायला आली आणि अनिलचा तिच्याकडे विचारणा केली असता त्याने सांगितले की, दुर्गाचा विवाह २००८ मध्ये अचलपूर येथेल श्रीतोसोबत झाला होता, मात्र ती पायीसोबत न पटल्याने तीन वर्षापासून आमच्या गावातील तिचा प्रियकर अनिल जांभेकर यांच्यासोबत पतवाडा येते टिंबर मार्केट जवल रहत होते. आता पोलिसांनी अनिल जांभेकरा यांनी एकत्र नव्हती. तिला दुसऱ्याची लाय करावे लागले होते. ती कोणालाही मनातले सांगू शकानी नव्हती. तिचे लग्न झाल्यानंतर अनिलचे लग्न झाली होते. त्यालाही दोन अपत्ये होती, पण आता दुर्गा पतीला सोळून गावत रहायला आली आणि अनिलचा तिच्याकडे विचारणा केली असता त्याने सांगितले की, दुर्गाचा विवाह २००८ मध्ये अचलपूर येथेल श्रीतोसोबत झाला होता, मात्र ती पायीसोबत न पटल्याने तीन वर्षापासून आमच्या गावातील तिचा प्रियकर अनिल जांभेकर यांच्यासोबत पतवाडा येते टिंबर मार्केट

